

# Strategii de evaluare

Reamintim că lambda-termenii sunt arbori generați de următoarea gramatică:

$$\begin{array}{ll} t ::= & x \quad x \text{ este un identificator} \\ & | \quad t \ t \quad \text{lambda aplicație} \\ & | \quad \lambda x.t \quad \text{lambda abstracție.} \end{array}$$

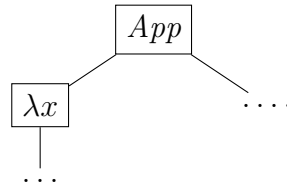
În lambda-calcul, există o singură regulă care modelează un pas de calcul, regulă care se numește beta-reducere.

Regula de  $\beta$ -reducere este următoarea:

$$(\lambda x.t) \ t' \rightarrow_{\beta} t[x/t'].$$

Cu alte cuvinte, singura regulă de calcul este aplicarea unei funcții  $((\lambda x.t))$  pe un argument  $(t')$ . Observați folosirea substituției care evită capturarea.

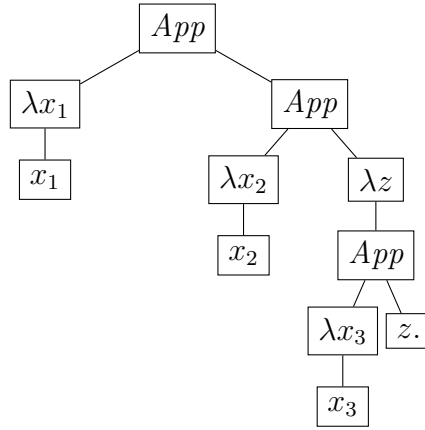
Lambda-termenii de forma  $(\lambda x.t) \ t'$  se numesc *redex-uri* (de la engl. *reducible expression*). Sub formă de arbore, un redex arată în felul următor:



Un lambda-termen poate conține unul sau mai multe redex-uri. Spre exemplu, lambda-termenul următor conține trei redexuri:

$$(\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) \ (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) \ z) \right).$$

Arborele de sintaxă abstractă asociat lambda-termenului de mai sus este:



În termenul de mai sus, toți cei trei subtermeni cu rădăcina *App* sunt redex-uri.

Q: Într-un calcul, cum alegem redex-uri pe care îl vom reduce la următorul pas?

A: Depinde de strategia de evaluare pe care o folosesc.

## 1 Strategia *Full Beta-Reduction*

Această strategie este cea mai generală, și permite reducerea *oricărui* redex.

Folosind această strategie, într-un pas de evaluare, termenul

$$(\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right)$$

se poate reduce la oricare dintre următorii trei termeni (în funcție de redex-ul care este redus):

1.  $\left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right);$
2.  $(\lambda x_1.x_1) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z);$
3.  $(\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.z) \right).$

În fiecare dintre cele trei cazuri, există câte două redex-uri care se pot aplica mai departe, după cum urmează:

1.  $\left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right)$  se reduce într-un pas la:
  - (a)  $(\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z)$  sau la
  - (b)  $\left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.z) \right);$

;

2.  $(\lambda x_1.x_1) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z)$  se reduce într-un pas la:

(a)  $(\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z)$  sau la

(b)  $(\lambda x_1.x_1) (\lambda z.z)$ ;

;

3.  $(\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z. z) \right)$  se reduce într-un pas la:

(a)  $\left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.z) \right)$  sau la

(b)  $(\lambda x_1.x_1) (\lambda z.z)$ .

.

Într-un final, fiecare dintre cei 6 lambda-termeni obținuți în doi pași de reducere conține câte un singur redex, iar toți cei 6 lambda-termeni se reduc într-un singur pas la  $\lambda z.z$ , care este o *formă normală* (lambda-termen în care nu mai există nicio reducere de aplicat).

Cu alte cuvinte, cu strategia *full beta-reduction*, oricare dintre următoarele 6 calcule este valid:

1. Calculul I:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow; \end{aligned}$$

2. Calculul II:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.z) \right) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow; \end{aligned}$$

3. Calculul III:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \rightarrow \\ & (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow; \end{aligned}$$

4. Calculul IV:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) (\lambda z.z) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow; \end{aligned}$$

5. Calculul V:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) (\lambda z.z) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow; \end{aligned}$$

6. Calculul VI:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1) (\lambda z.z) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow. \end{aligned}$$

În acest sens, această strategie este cea mai generală cu putință.

## 2 Strategia Normal Order

Această strategie (*Normal Order*) permite doar reducerea redex-ului cel mai din stânga și mai de sus.

Pentru exemplul nostru, singurul calcul permis de strategia *normal order* este calculul I de mai sus:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) \rightarrow \\ & (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \rightarrow \\ & \lambda z.z \not\rightarrow. \end{aligned}$$

Această strategie de evaluare definește o funcție parțială, în sensul în care dacă termenul nu este în formă normală, acesta are *exact* un succesori (până la alfa-echivalență). Cu alte cuvinte, această strategie permite exact un calcul pentru un lambda-termen fixat.

### 3 Strategia Applicative Order

Această strategie (*Applicative Order*) permite doar reducerea redex-ului cel mai din stânga. Dacă sunt mai multe redexuri la fel de în stânga, este ales redexul cel mai de jos. Este duală strategiei *normal order*.

### 4 Strategia *Call by Name*

Strategia *Call by Name* (CBN) este similară cu strategia *Normal Order*, dar nu sunt permise reducerile în interiorul unei lambda-abstracții.

Pentru exemplul de mai sus, calculul permis de această strategie este:

$$\begin{aligned} (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) &\rightarrow \\ \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right) &\rightarrow \\ (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) &\not\rightarrow . \end{aligned}$$

Observați că termenul  $(\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z)$  este în formă normală relativ la strategia CBN, deși nu este în formă normală în general.

Observați că primul pas este apelul funcției  $(\lambda x_1.x_1)$  pentru argumentul  $\left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z) \right)$ . Observați de asemenea că argumentul ar putea fi redus (deoarece conține redex-uri), dar strategia CBN forțează aplicarea funcției  $(\lambda x_1.x_1)$  fără a reduce (calcula) mai întâi argumentul. Din acest motiv, această strategie de evaluare este o strategie *nestrictă* (strategiile nestricte sunt strategiile în care argumentele nu sunt complet evaluate înainte de apelul unei funcții).

Un alt exemplu de reducere CBN:

$$\begin{aligned} (\lambda x_1.\lambda x_2.x_2) \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) &\rightarrow \\ \lambda x_2.x_2 &\not\rightarrow . \end{aligned}$$

Observați potențialul avantaj al unui calcul prin strategia call-by-name: parametrul formal  $x_1$  este înlocuit direct cu argumentul  $\left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right)$ , dar fiindcă  $x_1$  nu este folosit mai departe în calcul, nu mai sunt necesari pașii de calcul pentru argumentul  $\left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right)$  în sine.

Totuși, există și un potențial dezavantaj ilustrat de următorul calcul:

$$\begin{aligned}
& (\lambda x_1.x_1 \ x_1) \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \rightarrow \\
& \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \rightarrow \\
& (\lambda y.y) \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \rightarrow \\
& \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \rightarrow \\
& \lambda y.y \not\rightarrow .
\end{aligned}$$

Fiindcă argumentul  $x_1$  este folosit de două ori în corpul funcției  $\lambda x_1.x_1 \ x_1$ , argumentul efectiv  $\left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right)$  va ajunge să fie evaluat de două ori (o dată de la rândul 2 la 3, altă dată de la rândul 4 la 5).

Haskell folosește o strategie echivalentă cu call-by-name, strategie numită *call-by-need*, care evită dezavantajul de mai sus (fiecare termen este evaluat cel mult o dată).

## 5 Strategia *Call by Value*

Cele mai multe limbaje de programare preferă o strategie numită *Call by Value*, în care argumentele unei funcții sunt evaluate complet înainte să fie evaluat corpul funcției.

Pentru a defini strategia call-by-value, avem nevoie să definim mai întâi ce este o *valoare* (*value* în engleză).

În general (nu neapărat în lambda-calcul), o valoare este o expresie care nu mai poate fi redusă. De exemplu, expresiile 7 și *True* sunt valori, în timp ce expresiile  $2 + (3 + 2)$  și  $(3 < 4) \wedge (4 < 5)$  nu sunt valori (deoarece se mai pot face pași de calcul).

În lambda-calcul nu există predefinite numere sau booleani, așadar singurele valori sunt lambda-abstracțiile. De exemplu,  $\lambda x.x$  și  $\lambda x.((\lambda y.y)x)$  sunt valori, în timp ce  $(\lambda x.x) (\lambda y.y)$  nu este o valoare.

În strategie call-by-value, singurul redex permis a fi redus este redex-ul cel mai de sus a cărui parte dreaptă este o valoare (la fel ca la call-by-name, nu sunt permise reduceri *sub* o lambda-abstracție).

Pentru exemplul nostru inițial, singurul calcul permis de strategia call-by-value este:

$$\begin{aligned}
& (\lambda x_1.x_1) \left( (\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) \ z) \right) \rightarrow \\
& (\lambda x_1.x_1) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) \ z) \rightarrow \\
& (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) \ z) \not\rightarrow .
\end{aligned}$$

Observați că, spre deosebire de call-by-name, în strategia call-by-value este evaluat întâi argumentul  $((\lambda x_2.x_2) (\lambda z.(\lambda x_3.x_3) z))$  al funcției  $(\lambda x_1.x_1)$ , înainte de a evalua corpul funcției.

Acest lucru poate fi un dezavantaj (față de call-by-name) din punct de vedere al numărului de pași de calcul, după cum este ilustrat în următorul exemplu:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.\lambda x_2.x_2) \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.\lambda x_2.x_2) (\lambda y.y) \rightarrow \\ & \lambda x_2.x_2 \not\rightarrow . \end{aligned}$$

Dar poate fi și un avantaj:

$$\begin{aligned} & (\lambda x_1.x_1 \ x_1) \left( (\lambda x.x) (\lambda y.y) \right) \rightarrow \\ & (\lambda x_1.x_1 \ x_1) (\lambda y.y) \rightarrow \\ & (\lambda y.y) (\lambda y.y) \rightarrow \\ & \lambda y.y \not\rightarrow . \end{aligned}$$

Această strategie este o strategie *strictă*, deoarece argumentele funcțiilor sunt evaluate complet înainte de a se evalua funcția în sine.